

England: Below Shonemead Font, W. Kent, 1893, A. H. WOLLEY DOD! (Herb. Kopenhag.).

Die deutschen Standortsangaben konnte ich noch nicht überprüfen. REICHENBACH Fl. germ. excurs. 1832, p. 582 notiert: „An See- und Flussufern, Teichrändern bis Holstein: Faerenwisch, Travemünde, Aerröe und Foehr: leg. Nolte“; SONDER Fl. Hamb. (1845) p. 145 erwähnt die Art vom Steinwärder bei Hamburg; ASCHERSON Fl. Brandenbg. (1864) p. 571 schreibt allgemein: „So in Dorfstrassen, auf Salzboden“; ZOBEL Vorarb. Fl. v. Anhalt III. (1909) p. 76: „So besonders auf Salzboden des Bezirks Bernburg und auf dem Salinenheger bei Schönebeck“.

Schaffhausen, den 5. März 1927.

Félreismert északamerikai páfrányfaj.

Irta: Dr. Kümmerle J. B. (Budapest).

A keletázsiai és északamerikai mérsékelt északi erdős övről tudjuk, hogy flórájában olyan páfrányok is fordulnak elő, melyek közösek, azaz úgy Keletázsiaiában, mint Északamerikában is megvannak. Ezek a közös páfrányok az eddigi ismereteink szerint a következők: *Adiantum pedatum* L., *Athyrium acrostichoides* (Sw.) Diels, *A. filix femina* (L.) Roth var. *cyclosorum* (Rupr.), *Cryptogramma Stelleri* (Gm.) Prantl, *Nephrodium fragrans* (L.) Rich. *Onoclea sensibilis* L., *Osmunda Claytoniana* L., *O. cinnamomea* L. Ezt a növénylistát még az úgynevezett párhuzamos fajokkal is kibővíthetjük, azaz olyanokkal, melyek a rokon tőfajoktól alig különböztethetők meg. Ilyen párhuzamos faj Északamerikában pl. a *Woodwardia virginica* (L.) Sm., *Camptosorus rhizophyllus* (L.) Link, *Selaginella Schmidtii* Hier., *S. struthioloides* (Pr.) Und., melyeknek tőfajai Keletázsiaiában a következők: *Woodwardia japonica* (L. fil.) Sm., *Camptosorus sibiricus* Rupr., *Selaginella sibirica* (Milde) Hier.

A közös páfrányok a két földrészen sajátágosan vannak elterjedve, mely jelenségre figyelmünket már Asa Gray és Christ hívták fel. A sajátágos elosztás szerint ugyanis a közös fajok Keletázsiaiában a Csendes óceán mellékén (Japán, Kamcsatka, Mandzsuria, Korea, Kína) élnek, Északamerikában ellenben inkább az északkeleti, az Atlanti-tenger felé eső részben vannak meg, mint a Csendes tenger mellékén.

Vizsgálataim alapján a közös páfrányok listáját egy újabb taggal, az *Athyrium majus* Mak.-val bővíthetem ki, melynek előfordulását eddig csak Keletázsiaiából (Japán, Mandzsuria) ismertük, de Északamerikából még nem. A látott példány alapján azonban az említett faj Északamerikában is nő, még pedig annak keleti részében British Columbiában, ahol azt 1905. VIII. 3-án Charles H. Shaw gyűjtötte (Selkirk Flora no. 1069.). Ez a páf-

rány tévesen *Aspidium cyclosorum* RUPR.-nek volt meghatározva, amely azonban azért nem lehet az, mert a példány nem az *Athyrium filix femina*-val rokon, hanem az *Athyrium majus* MAK. (*A. Wardii* ssp. *majus* (MAK.) KÜMM.¹⁾) -vel azonos. Minthogy amerikai kollégáim az *Athyrium majus*-t félreismerték, azt hiszem, hogy az irodalomban *Aspidium cyclosorum* néven közölt amerikai adatok nagyobb része valószínűleg az *Athyrium majus*-szal hozandó vonatkozásba!

On a confounded North American Fern.

By Dr. J. B. Kümmerle.

It is well known, that in the moderate woody zones of Northern America are to be found species of ferns, which appear again in the respective zones of Eastern Asia, which are therefore inhabitants of both continents. These ferns are according to our present knowledge: *Adiantum pedatum* L., *Athyrium acrostichoides* (Sw.) DIELS, *A. filix femina* (L.) ROTH var. *cyclosorum* (RUPR.), *Cryptogramma Stelleri* (GM.) PRANTL, *Nephrodium fragrans* (L.) RICH. *Onoclea sensibilis* L., *Osmunda Claytoniana* L., *O. cinnamomea* L. This list could be enlarged with a series of plants so called parallel-species, which can hardly be distinguished from the relative main-species. Such parallel species are in North America: *Woodwardia virginica* (L.) SM., *Camptosorus rhizophyllus* (L.) LINK, *Selaginella Schmidtii* HIER., *S. struthioloides* (PR.) UND., the main species of which are in Eastern Asia: *Woodwardia japonica* (L. fil.) SM., *Camptosorus sibiricus* RUPR. *Selaginella sibirica* (MILDE) HIER.

The common ferns are spread over both territories in a quite peculiar manner on which fact our attention has already been called by ASA GRAY and by CHRIST. According to this peculiar dispersion of areas the species living in Eastern Asia along the Pacific coast (Japan, Kamtchatka, Mandschuria, Corea, China), return in North America not in the Western but in the North-Eastern parts near the Atlantic coast.

According to my examinations I can enlarge the list of these common ferns with a new member, namely with *Athyrium majus* MAK. hitherto believed being confined only to the Eastern Asia (Japan, Mandschuria) an unknown in North America. The specimen I saw, proves, that this fern grows also in North America particularly in British Columbia, where it was collected by CHARLES H. SHAW on the 3. VII. 1905. (Selkirk Flora No 1069). This fern was erroneously determined as *Aspidium cyclosorum* RUPR. but it is doubtless identic with *Athyrium majus* MAK. (*A. Wardii* ssp. *majus* (MAK.) KÜMM.)¹⁾

¹⁾ Annales Musei Nationalis Hungarici, XXIX. (1926.) p. 90.

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1926

Band/Volume: [25](#)

Autor(en)/Author(s): Kümmerle J.Béla

Artikel/Article: [Félreismert északamerikai páfrányfaj 63-65](#)